

- vajadzības gadījumā atcelt lēmumus, ar ko noraida pieprasījumu veikt administratīvo pārbaudi (“*administrative reviews*”) (2005. gada 17. maija lēmumi) un sūdzības (“*grievance procedures*”) (2005. gada 26. septembra lēmumi);
- piespriet atbildētājam prasītājiem nodarītā kaitējuma novērtēšanas nolūkā atlīdzināt zaudējumus, ko veido EUR 5 000 piešķirums katram prasītājam sakarā ar pirktspējas samazināšanos no 2001. gada 1. jūlija, palikušās atalgojuma daļas piešķirums, kas atbilst prasītāju darba algas un visu atvasināto tiesību palielinājumam par 0,3 % no 2001. gada 1. jūlija un par 0,6 % no 2003. gada 1. jūlija, un procenti par prasītāju palikušās darba algas daļas summu, sākot no attiecīgā datuma, kad tās bija jāizmaksā, līdz faktiskas samaksas dienai. Šī procentu likme ir jāaprēķina, balstoties uz Eiropas Centrālās bankas attiecīgajam laikposmam noteikto likmi galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot divus procentpunktus;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lietā T-63/02, ko ierosinājuši šie paši prasītāji, Eiropas Centrālās bankas (ECB) darbinieki, Pirmās instances tiesa atcēla lēmumus, kas bija ietverti prasītājiem adresētajos 2001. gada 13. jūlija darba algas paziņojumos par 2001. gada jūliju, jo ECB nebija apspriedusies ar Personāla komiteju, lemjot par darba algu korekciju 2001. gadam. Pēc minētā sprieduma pasludināšanas ECB veica apspriedes ar Personāla komiteju par darba algu korekciju laikposmam no 2001. gada līdz 2003. gadam, kā arī par visa personāla darba algu palielināšanu no 2004. gada 1. jūlija. Turklāt 2005. gada februārī tā izsniedza prasītājiem jaunu darba algas paziņojumu, ar to aizstājot Pirmās instances tiesas atcelto darba algas paziņojumu par 2001. gada jūliju.

Prasītāji vispirms norāda, ka, atsakot viņiem piemērot ar atpakaļejošu datumu, no 2001. gada jūlija, 2001. gadam noteikto darba algu korekciju, ECB ir pārkāpusi EKL 233. pantu, kā arī lietā T-63/02 pieņemtajā 2003. gada 20. novembra spriedumā noteikto *res judicata*.

Turklāt viņi norāda uz to, ka ir pārkāpts ECB personāla nodarbināšanas kārtības 45. un 46. pants, “*Memorandum of Understanding*” par ECB vadības un Personāla komitejas attiecībām, labas pārvaldības un nediskriminācijas princips un pienākums rīkoties labticīgi.

Visbeidzot, prasītāji prasa arī atlīdzināt šīs ECB rīcības radīto kaitējumu.

Prasība, kas celta 2005. gada 15. decembrī — *Brink's Security Luxembourg* pret Komisiju

(lieta T-437/05)

(2006/C 48/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Brink's Security Luxembourg SA* (Luksemburga) (pārstāvis — *Christian Point, avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt lēmumu par nepiešķiršanu, proti, Komisijas vienpersonisko lēmumu nepiešķirt *Brink's Security Luxembourg* publiskā iepirkuma līgumu;
- atcelt lēmumu par piešķiršanu, proti, Komisijas vienpersonisko lēmumu piešķirt publiskā iepirkuma līgumu *Group 4 Falck Luxembourg*;
- atcelt Komisijas klusuciešot pieņemto lēmumu par atteikšanos atcelt abus iepriekšminētos lēmumus;
- atcelt Komisijas 2005. gada 7. un 14. decembra atbildes vēstules uz prasītāja lūgumiem sniegt informāciju, pamatojoties uz Finanšu regulas īstenošanas regulas 149. panta 3. punktu;
- piespriet Komisijai samaksāt prasītājai [summu] 1 000 000 EUR apmērā kā zaudējumus un procentus par nodarīto morālo un materiālo kaitējumu, kas prasītājai cēlies apstrīdētā lēmuma prettiesiskuma dēļ, šo summu nosakot *ex aequo et bono* un pagaidu apmērā;
- piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības priekšmets ir, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu, ar ko tā noraida piedāvājumu, ko prasītāja iesniegusi uzaicinājuma uz konkursu Nr. 16/2005/OIL (ēku uzraudzības un apsardzes pakalpojumi) ietvaros un, otrkārt, atcelt lēmumu, ar ko šis publiskā iepirkuma līgums tiek piešķirts konkurējošajai sabiedrībai.

Argumentus, ko prasītāja izvirzījusi savas prasības atbalstam, pēc to būtības var iedalīt septiņos pamatos.

Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpti vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principi, jo Komisija ir izvirzījusi prasību, ka uzņēmuma darbiniekiem, kurus katrs pakalpojumu sniedzējs nodarbinātu pakalpojuma veikšanā, ir jābūt šajā uzņēmumā strādājušiem vismaz vienu gadu. Tādējādi prasītāja — līdzšinējā pakalpojumu sniedzēja, kuras personāls ir pastāvīgs jau ilgu laiku — tiek nostādīta nelabvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem piedāvājumu iesniedzējiem, kuri varētu nodarbināt personas ar ļoti mazu pieredzi un līdz ar to arī zemākas prasības attiecībā uz atalgojumu, nekā attiecībā pret prasītāju.

Ar otro pamatu prasītāja pārmet Komisijai, ka tā ir pārkāpusi Direktīvas 2001/23/EK⁽¹⁾ noteikumus. Šim pamatam ir divas daļas: Komisijas pieņemtā piedāvājuma iespējamais prettiesiskums, jo ar šo piedāvājumu netiek nodrošināta nedz prasītājas darbinieku pārņemšana, nedz arī to tiesību aizsardzība. Prasītāja uzskata, ka Komisijas lēmums par līguma piešķiršanu ir prettiesisks kopš tā pieņemšanas, jo pieņemtais piedāvājums ietver darba tiesību pārkāpumu.

Trešais pamats ir saistīts ar iespējamu vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo piedāvājumu iesniegšanas brīdī konkursa laureāta rīcībā bija informācija par prasītāju, tostarp arī par prasītājas apgrozījumu saistībā ar katru klientu un pasākumu, par līgumiem un to termiņiem, kā arī tās cenu un izmaksu analīzi, kuru tas bija ieguvis, apvienojoties ar prasītājas bijušo mātes sabiedrību. Prasītāja uzskata, ka šī informācija konkurentam ļāva sagatavot izdevīgāku piedāvājumu nekā tās iesniegtais piedāvājums.

Kā ceturto pamatu prasītājs izvirza Komisijas IV Ģenerāldirektorāta 2004. gada 28. maija lēmuma⁽²⁾ un patiesas konkurences nodrošināšanas noteikumu pārkāpumu, jo Komisija ar lēmumu, par ko celta šī prasība, ir pieļāvusi, ka aktīvus pārņem uzņēmumu apvienība, pie kuras pieder konkursa laureāts, kaut gan tai tie bija jānodod uzņēmumu saplūšanas, kas atļauta ar 2004. gada 28. maija lēmumu, laikā..

Piektais pamats attiecas uz iespējamo pienākuma sniegt lēmuma pamatojumu neievērošanu, pārskatāmības principa un tiesību pieklūt Kopienas iestāžu dokumentiem pārkāpumu. Prasītāja pārmet Komisijai, ka tā, neskatoties uz vairākkārtīgiem rakstiskiem lūgumiem, ir tai nosūtījusi tikai īsu lēmuma pamatojuma paskaidrojumu, reducējot to uz piedāvājumu salīdzinājuma tabulām.

Prasītāja atsauca ar uz tirgus noteikumu un konkursa noteikumu pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pārbaudot un izvērtējot iesniegto piedāvājumu trešo kvalitātes kritēriju attiecībā uz apsardzes darbinieku pamatizglītību saistībā ar pirmās palīdzības sniegšanu un/vai brīvprātīgā ugunsdzēsēja darbu. Prasītājai esot pierādījums tam, ka konkursa laureāta rīcībā nav pakalpojuma sniegšanai nepieciešamais darbinieku skaits.

Ar pēdējo pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts pārskatāmības princips un pilsoņu tiesības pieklūt iestāžu dokumentiem, jo Komisija nav sniegusi informāciju par kandidātu atlases un līguma piešķiršanas komiteju sastāvu.

Turklāt prasītāja, atsaucoties uz ārpuslīgumiskās atbildības principu, lūdz atlīdzināt zaudējumus, kas tai cēlušies Komisijas prettiesiskās rīcības iepriekšminētās līguma piešķiršanas procedūras ietvaros rezultātā.

⁽¹⁾ 2001. gada 12. marta Direktīva par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā.

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 28. maija lēmums par uzņēmumu apvienošanās saderību ar kopējo tirgu (Lieta Nr. IV/M.3396 – Group 4 Falck/Securicor [4064]) saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 4064/89.

Prasība, kas celta 2005. gada 21. decembrī — *Navigazione Libera del Golfo* pret Komisiju

(lieta T-444/05)

(2006/C 48/77)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Navigazione Libera del Golfo (N.L.G.)* (Neapole, Itālija) (pārstāvis — advokāts *Salvatore Ravenna*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2005. gada 12. oktobra lēmumu, ar ko tai atteikta pieeja datiem un informācijai par papildu izmaksām, kas ir saistītas ar valsts pakalpojuma pienākumu izpildi un uz to attiecīgām kompensācijām saistībā ar pakalpojumiem, ko *Caremar SpA* sniedza maršrutā Neapole — Beverello — Kapri;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.